

ПО-ГОРНИ ОТЪ ТЪХЪ

„Вие не сте ли много по-горни отъ тѣхъ? *)

„По-горни отъ тѣхъ“.

Всѣки човѣкъ се стреми да бжде по-горенъ. Отъ кого може да бжде по-горенъ? Отъ по-долния отъ себе си. Какъ познава човѣкъ, дали е по-горенъ или по-доленъ? Като приложи нѣкаква мѣрка. Има относителни мѣрки за измѣрване на нѣщата, обаче, една е истинската, абсолютна, вѣчна мѣрка, съ която всички трѣбва да си служатъ. Съ тази мѣрка, именно, си служили въ всички времена и епохи, но днесъ ключътъ ѝ е изгубенъ, поради което хората изпадатъ въ неточности и погрѣшки. Тази е причината, дето хората и въ миналото, и днесъ не знаятъ още, какъ да мислятъ и чувствуватъ, какъ да се ползватъ отъ благата, които имъ сж дадени. Ще кажете, че хората на миналото сж били варвари. Ако това е вѣрно, какво ще кажете за хората на 20 вѣкъ? Тѣ поне живѣятъ въ една висока култура. Ако сравните съвременнитѣ хора съ тия на миналото, ще видите, че и еднитѣ, и другитѣ сж мислѣли, но още не сж дошли до правата мисълъ, която повдига цѣлото човѣчество — мъже, жени и деца. Не е права мисълъ онази, която служи само на едни хора, били тѣ богати, или сиромаси. Докато мисли само за богатството си, богатиятъ нѣма права мисълъ. Докато мисли само за сиромашията си, и сиромакътъ нѣма права мисълъ. Трѣбва ли богатиятъ да мисли, че като него нѣма другъ богатъ. Трѣбва ли сиромакътъ да мисли, че нѣма другъ сиромакъ като него. Така не може да се мисли.

Запитали единъ день Сократа: Защо богатитѣ даватъ милостиня на сиромаситѣ, а на философитѣ не даватъ? Сократъ отговорилъ: Богатитѣ даватъ милостиня на сиромаситѣ, защото иматъ възможность нѣкога да станатъ сиромаси, обаче, изключена е възможността да станатъ философи.

Животътъ, къмъ който се стреми човѣкъ, има